

אמריקאיות וגרמניות. זה סתם חרה! חבל שאתם כבוננים את הדברים הנפלאים שיש בניין שלכם.

בין הנשים הכלולות ברשימת ההערצות הפרטיות של שארל הקטן צועדת אדריית פיאף בראש. אחריה באות מלינה מר-קרה, עמליה רודריגז ומארי לאפרי.

אשה אידיאלית אינה קיימת בתאוריה. אשה אידיאלית יכולה להיות רק ברצונו של מישהו אחר. רק אחרי שקורה בינינו משהו אני יודע אם היא אידיאלית או לא.

שארל אונאבור והנשים

בחורה, היא מוצאת חן בעיני, ואני לוקח אותה איתי. אבל שום ישראלית לא רצתה. תכל'ס.

זה מעניין? הכר לי את זה בפאריס? במקום להראות לי את המקומות המעניינים והמקוריים בישראל, סחבו אותי לראות את ישראל המודרנית.

להיות שחקנית. ברור שיש לי הרפתקאות אהבים כמו לכל בבר אחר. אבל את האגדות עלי יצרה רק העתונות. אם אהחתיך עם כל אשה שמוצאת חן בעיני, לא אפסיק להתחתן לעולם.

הרכילות — הרי שארל הוא גבר המחליף אשה עם כל כותונת. זוכה להצלחה אצל יפות הכוכבות, ושתורים של נשים בלונד דיות וגבוהות ניצבות ביום ובלילה לפתח דלתו.

עצמן — אתה פותח את הדלת, בפניה עומד מישהו עם עוזי ו... סה'סה'סה הכל נגמר.

רק דוגמא למה שהעתונות יכולה לעשות. הנה, פעם אחת יצאתי עם חתיכה ידירה שלי. ישבנו בביתקפה ולידנו בדיוק ישבה שחקנית ידועה. בא צלם וביקש רשות לצלם אותנו.

רק דוגמא למה שהעתונות יכולה לעשות. הנה, פעם אחת יצאתי עם חתיכה ידירה שלי. ישבנו בביתקפה ולידנו בדיוק ישבה שחקנית ידועה. בא צלם וביקש רשות לצלם אותנו.

היחיד המעוניין לנפץ אגדה זו הוא שארל אונאבור עצמו (39): "אני לא אוהב לצאת לבלות ולא להסתובב. אני מעדיף לקרוא ספר טוב. אין לי זמן לנשים. אני לא מחפש נשים ולא רודף אחריהן. כשמתפתח איזה רומן בקלות, או זה איכשהו בסדר. אם שומעים עלי שבכל יום אני מחליף אשה אחרת הרי זה רק משום ש בצרפת מספיק שאדבר כמה מילים עם אשה, כדי שכל העיתונים יכתבו עלי שאני ה מאהב שלה.

זה לא יכול היה להיות אחרת. לבריס-טין קילר מוכרח היה להיות איזה קשר שהוא עם העם העברי. השבוע, סוף-סוף, התגלה קשר זה. היה זה אחרי שבריסטין, ששומרה ממצורה בערבות עד הופעתה בבית-המשפט באשמת עזרת שקר, שהתה כביתה. כמו בכל הלילות האחרונים בילתה כריסטין את הלילה לבד.

אם מישהו יש דירה פנויה, שיתן אותה מהר לזמר אריק איינשטיין. זהה ימים מספר שהוא אחוז בהלה נוראה, נכנס לביתו דרך החלון ולא דרך חדר המדרגות. לילה אחד בשבוע האחרון, עשה שאריק ואשתו אילונה רשב, הנמצאת עתה במצב הריון, כבר שכבו לישון, צילצל הפעמון בדירתם. אריק הציץ החוצה דרך חדר ההצצה שבדלת. אולם לא ראה איש בחדר המדרגות. ברור שהוא נפתח סדי מכדי לפתוח את הדלת. כעבור דקות מספר קפצה אשתו בצעקה נוראה. היא ראתה ראש פרוע מציץ דרך החלון. הם ננעלו בחדרם.

בפעם האחרונה שביקרתי אצלה בסאן טרופ, ארב לנו צלם אחד כדי לצלם אותנו בצחצחא. אינני מבין מדוע היה צריך לסמון לנו מארב. אם היה מבקש לצלם אותנו היינו מסכימים ברצון. אני לא מסתיר שום דבר ולא איכפת לי מלא, זה תפקידם של העתונאים. אני מצפצף.

הנה למשל, בפסטיבאל הסרטים האחרון בברלין. הכרתי שם את דלילה לביא. הכיר לי אותה בעלה לשעבר. אני אוהב אותה מאוד, היא בחורה שרמנטית מתוחה ונחמדה. ברומא גרנו אפילו באותו בית מלון, אך לא היה בינינו כלום. אבל ה עתונים עשו מזה מיד רומן גדול. מה יש? גם עם מרלין דיטריך אני יוצא לעיתים קרובות. האם אתם מתארים לצצמכם שגם איתה אני מנהל רומן?

מחר עתון "הארץ" מיום 12.8.1963

מחר עתון "הארץ" מיום 12.8.1963

מחר עתון "הארץ" מיום 12.8.1963

מחר עתון "הארץ" מיום 12.8.1963

Advertisement for 'מיץ' (Juice) featuring a large headline 'המים הקרויים «מיץ»' and a list of ingredients and benefits. The text includes: '...ערך הסירופ קטן עוד מערך המיץ, בקיוסקים לוקחים מיץ, מוסיפים לו 60% סוכר ואחר כך מדללים על ידי הוספת מים, המשקה מתוק לחיך, אך מיץ כמעט ואין בו, אומרת הגבי סאמיש.